

அஷ்டாத்தியாயீ - தொல்காப்பியம் - அல்-கீதாபு ஆகிய மூன்று முதல் இலக்கணங்களின் உயிரொலி விளக்கம்: ஓர் ஒப்பாய்வு

A Comparative Study of Vowel Phonetics of the Ashtadyayī - Tolkappiyam - Al-Kitābu

த. சுந்தராஜ் / T.Sundarasu¹

Abstract

Sanskrit, Tamil and Arabic belonging to different linguistic families have a long grammatical tradition. Aṣṭādyāyī, Tolkāppiyam and Al-Kitāb are first grammatical works available today in respective languages. These three traditional grammars describe extensively about the sounds of their own language, particularly the vowel sounds are in depth. Here, description of vowels of these three traditional grammars are compared in view of Phonetic theories of Modern linguistics, and finds similarities, differences, and uniqueness.

Date of submission: 2019-09-30
Date of acceptance: 2019-10-20
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name:
T.Sundarasu
Email: sundarasu@gmail.com

Key Words: Al-Kitab, Astadyayi, Phonetics, Tolkappiyam, linguistic, Vowels.

முன்னுரை

உலக மொழியியல் வரலாற்றில் பண்டைக்காலத்தைச் (Ancient period) சார்ந்த சமஸ்கிருதம், தமிழ் இலக்கண மரபுகளும், இடைக்காலத்தைச் சார்ந்த (Medieval period) அறபு இலக்கணமரபும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. வெவ்வேறு மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த இம்மூன்று மொழிகளும் தனக்கென நீண்ட இலக்கணப் பாரம்பரியம் உடையவை. இந்தோஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த சமஸ்கிருத மொழியில் இலக்கண மரபு கி.மு.500இல் தொடங்குகிறது. அதே போன்று, திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த தமிழ் மொழியில் இலக்கண மரபு கி.மு.300இல் தொடங்குகிறது. ஒரே நிலப்பகுதியில் வழங்கப்பட்ட சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஏறத்தாழ ஒரே காலகட்டத்தில் தான் மரபிலக்கணங்கள் தோன்றின. இவ்விரு மொழிகளிலிருந்து

முற்றிலும் வேறுப்பட அறபு மொழியில் (செமிடிக் மொழிக்குடும்பம்) கி.பி.800இல் தான் இலக்கண மரபு தொடங்குகிறது. முற்றிலும் வேறுபட்ட இம்மூன்று மொழிகளிலும் முதலில் தோன்றிய இலக்கணங்களாக இன்று கிடைக்கும் இலக்கண நூல்கள் என்னும் ஒப்புமை இந்த ஒப்பாய்விற்கு அடிப்படை.

ஒலியியலைப் பொருத்தவரையில் இம்மூன்று இலக்கணமரபுகளுக்கும் அடிப்படையான சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. தமிழ், அறபு ஆகிய இரு இலக்கண மரபுகளிலும், ஒலியியலை மொழியின் பிற கூறுகளான உருபனியல், தொடரனியல் முதலிய கூறுகளோடு இணைத்தே கூறுகின்றனர். ஆனால், சமஸ்கிருத மரபில் ஸிக்ஷா, பிரதிஷாக்யா என ஒலியியலை தனித்துக் கூறும் ஒலிநூல்கள் தோன்றின. நான்கு வகை (ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண)

¹ The author is a free lance researcher and writer in Tamil Nadu, India. sundarasu@gmail.com

வேதங்களின் பெயரில் எழுந்த ஸிக்ஷைகளும், பிரதிஷாக்யங்களும் சமஸ்கிருத ஒலிகளை ஒலியியல் நோக்கில் மிகத்துல்லியமாக விளக்குகின்றன. சமஸ்கிருத முதல் இலக்கணமான அஷ்டாத்தியாயீயின் ஆசிரியர் பாணினியே 'பாணினிய ஸிக்ஷா' என்னும் தனி ஒலிநூல் எழுதியிருக்கிறார். அந்நூலில் சமஸ்கிருத ஒலிகளின் பிறப்பை விரிவாக விளக்குவதால், அஷ்டாத்தியாயீயில் ஒலியியல் பற்றி விரிவாகப் பேசவில்லை (Pandit, 1963, p.53: Minatchi, 1994, p.46.).

அறபியில் கி.பி.ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் குற்ஆனை பிழையின்றி ஒதுவதற்கு உதவும் 'தஜ்வீது'கள் தோன்றின. சமஸ்கிருத ஸிக்ஷா, பிரதிஷாக்யா போல ஒலிப்பியல் பற்றிப் பேசினாலும், அவை அளவிற்கு இது முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. எனவே கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அறபி மொழிக்கு இலக்கணம் செய்த ஸீபவைஹி மொழியின் பிற கூறுகளைப் (தொடரனியல், உருபனியல்) போன்று ஒலியியலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அல்கிதாப்பின் இறுதியில் விரிவாகப் பேசுகிறார்.

தமிழ் மரபில் தனி ஒலிநூல்கள் இல்லை. சமஸ்கிருதத்தில் தோன்றிய வேதமரபு போன்றோ, அறபியில் தோன்றிய குறானிய மரபு போன்றோ, தொடக்ககாலத் தமிழில் தீவிரமான ஆத்திக மரபு ஏதும் இல்லாதது இதற்கு முக்கியக் காரணம். எனவே தமிழ் ஒலியியல் பற்றி முதன்முதலில் தொல்காப்பியரே விரிவாகப் பேசுகிறார். ஒலியியலிலிருந்தே தன் விளக்குமுறை இலக்கணத்தைத் தொடங்கும் தொல்காப்பியர், தமிழ் ஒலியியலின் தனித்துவத்தை சில இடங்களில் சமஸ்கிருத ஒலியியலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

உலக மொழிகளில் உள்ள உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்குவதற்கும் ஒப்பிடுவதற்கும் தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்கள் பதின்மூன்று உயிரொலிக்கூறுகளை வரையறுக்கின்றனர் (Peter Ladefoged & Ian Maddieson, 1996, pp.281-327). அவை முதன்மைக் கூறுகள் (Major features of

vowels), துணைக் கூறுகள் (Additional features of vowels) என இரு வகைப்படும். தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்களின் உயிரொலிக்கோட்பாட்டின் வழி இம்மூன்று (அஷ்டாத்தியாயீ தொல்காப்பியம் அல்கிதாபு) மரபிலக்கணங்களின் உயிரொலி விளக்கத்தை அணுகுகிறது இக்கட்டுரை. உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்குவதற்கு, இப்பதின்மூன்று உயிரொலிக் கூறுகளில் எந்தெந்தக் கூறுகளை மரபிலக்கணிகள் கையாள்கின்றனர் என்பதை ஆராய்ந்து, உயிரொலி விளக்கத்தில் இம்மூன்று இலக்கணங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை இனம் காண்கிறது இக்கட்டுரை.

உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்குவதற்கு தற்கால அறிஞர்கள் வரையறுக்கும் பதின்மூன்று கூறுகள்:

முதன்மைக் கூறுகள் (Major features of vowels):

- I. நாவின் உயரம் (Height)
- II. நாவின் நிலை முன்பின் (Front-back variations)
- III. இதழின் அமைப்பு (Lip position)

துணைக்கூறுகள் (Additional features of vowels):

- i. மூக்கின உயிர் (Nasalized)
- ii. கடை(அடி)நாவின் உயரம் (Advanced Tongue root)
- iii. நாவின் விறைப்பும், தளர்வும் (Tense/Lax)
- iv. மேல்தொண்டை உயிர் (Pharyngealized vowel)
- v. உரத்த கரகரப்பு உயிர் (Strident)
- vi. வளைநா உயிர் (Rhotic vowels)
- vii. உரசொலி (Fricative)
- viii. குரல்வளை மடல்களின் நிலை (Phonation types)

ix. ஒலிப்புக்காலம் (Length)

x. இணையுயிர் (Diphthongs)

இப்பதின்மூன்று உயிரொலி விளக்கக் கூறுகளில், மரபிலக்கணிகளான பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய மூவரும் தத்தம் மொழியிலுள்ள உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்க எந்தெந்தக் கூறுகளைக் கையாள்கின்றனர்? எவ்வாறு கையாள்கின்றனர்? என்பதைப் பின்வரும் பகுதிகள் விவரிக்கின்றன. எல்லா மொழிக்கும் பொதுவானதாக விளங்கும் இப்பதின்மூன்று உயிரொலி விளக்கக் கூறுகளை ஓர் அளவுகோலாகக் கொண்டு பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகியோரின் உயிரொலி விளக்கம் ஆராயப்படுகிறது. தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்களின் உயிரொலி விளக்கக் கொள்கையோடு, மரபிலக்கணிகளான பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகியோரின் உயிரொலி விளக்கக் கொள்கை எவ்வாறு பொருந்துகிறது? என்பதையும் இந்த ஒப்பீட்டின் வழி உணரலாம்.

உயிரொலி பற்றிய குறிப்பு

பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய மூன்று மரபிலக்கணிகளும் உயிரொலியின் ஒலியியல் கூறுகள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறார்கள். ஒலிப்புமுறை, ஒலியியக்க முறை, கேட்புமுறை என்னும் ஒலியியலின் மூன்று நிலைகளிலிருந்தும் உயிரொலிகளை ஆழமாக அணுகுகிறார்கள்.

அஷ்டாத்தியாயீ

அஷ்டாத்தியாயீயின் தொடக்கமாக அமையும் பதினான்கு சிவசூத்திரங்களும் சமஸ்கிருத ஒலிகள் பற்றியனவாகும். அப்பதினான்கு சிவசூத்திரங்களில் முதல் நான்கு சூத்திரங்கள் உயிரொலி பற்றியவை. அந்நான்கினுள் முதல்இரு சூத்திரங்கள்(1,2) தனியுயிர் பற்றியும் அடுத்த இரு சூத்திரங்கள் (3,4) இணையுயிர் பற்றியும் பேசுகின்றன (George Cardona, 1969, p.6; .Meenakshi, 1997, p.278). பாணினி, சிவசூத்திரங்களில் மட்டுமன்றி முதல் அத்தியாயத்தின்

சில இடங்களிலும் (1.2.27;1.2.2932;1.4.1012) உயிரொலிகளை விளக்குகின்றார் (George Cardona, 1975. p.206) உயிரொலியின் ஒலியியல் கூறுகளைப் பின்வரும் வரிசைமுறையில் பாணினி விவரிக்கின்றார்:

1.சிவசூத்திரம் / மாஹேஸ்வர சூத்திரம் / அட்சர ஸமாம்நாயம (14)

2.மூக்கின உயிர் (அ.1.1.9)

3.மாத்திரை அடிப்படையில் உயிரொலி வகைப்பாடு (அ.1.1.27)

4.தொனியின் (ஒலியழுத்தம்) (Pitch property) அடிப்படையில் உயிரொலி வகைப்பாடு (அ.1.1.2932)

5.ஒலிப்புச்சூழலின் (Length and Phonological environment) அடிப்படையில் உயிரொலி வகைப்பாடு (அ.1.1.27)

சிவசூத்திரத்தில் உள்ள சமஸ்கிருத ஒலிகளின் வரிசைமுறை, சமஸ்கிருத நெடுங்கணக்கு முறையிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. சிவசூத்திரங்களில் பாணினி சில பிரத்தியாஹார சூத்திரங்களை (அச்,ஹல்) அமைக்கின்றார்.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியர் தமிழ் ஒலிகளின் எண்ணிக்கை, பிறப்பு, வகை ஆகியன பற்றி முதல் மூன்று இயல்களில் (நூன் மரபு, மொழி மரபு, பிறப்பியல்) விவரிக்கின்றார். அவற்றுள் உயிரொலிகளின் ஒலியியல் கூறுகளைப் பின்வரும் முறையில் விளக்குகின்றார்:

மாத்திரையின் அடிப்படையில் உயிரொலி வகைப்பாடு (தொல்.எழு.3,4)

உயிரொலிகளின் பட்டியல் (தொல்.எழு.8)

இணையுயிர் (தொல்.எழு.54,55)

உயிரொலிகளின் ஒலிப்பிடம் (தொல்.எழு.84)

உயிரொலிகளின் ஒலிப்புமுறை (தொல்.எழு.8587)

மாத்திரையின் அடிப்படையில் உயிரொலிகளை குற்றயிர், நெட்டுயிர் என இருவகைப்படுத்துவதிலிருந்து தொல்காப்பியரின் உயிரொலி விளக்கம் தொடங்குகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து, உயிரொலிகளின் மொத்த எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடுகின்றார். முதல் நூற்பாவில் “அகரம் முதல்” என ஆரம்பித்தாலும் அதில் உயிரொலியோடு மெய்யொலியையும் சேர்த்துத் தமிழின் முதலெழுத்துக்கள் (Primary sounds) முப்பது என பட்டியலிடுவதால் இங்கு, உயிரொலிகளை மட்டும் தனியை பிரித்து அவற்றின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டு என பட்டியலிடுகின்றார். அதைத் தொடர்ந்து உயிரொலிகளின் ஒலிப்பிடத்தை மிடற்றெழும் வளியிசையில் சுட்டுகின்றார். இறுதியாக பன்னிரண்டு உயிரொலிகளையும் அவற்றின் ஒலிப்புமுறைக்கு ஏற்ப மூன்றாக வகைப்படுத்துகிறார். தொல்காப்பியர் தமிழ் உயிரொலிகளின் ஒலியியல் கூறுகளை (எண்ணிக்கை,வகை,ஒலிப்பிடம்,ஒலிப்புமுறை) ஒன்பது நூற்பாக்களில் (தொல்.எழு.3,4, 8,54,55,8487) விவரிக்கிறார்.

அல்கிதாபு

ஸீபவைஹி அறபி மொழியை தொடரனியல், உருபனியல், ஒலியனியல் என்ற வரிசையில் விவரிக்கிறார். எனவே, அறபி ஒலிகளின் எண்ணிக்கை,வகை,பிறப்பு ஆகியனவற்றை அல்கிதாப்பின் இறுதியில் (இயல் 56.5) விளக்குகின்றார். அவர் அல்கிதாப்பிற்குள் உயிரொலிகளின் ஒலியியல் கூறுகளை பின்வரும் வரிசையில் விளக்குகிறார்:

1. குரல்நாள அதிர்வில்லா தன்மையும் ஒலிப்புக்காலமும் [மாத்திரை] (ஹா.ப.,தொ.4,ப.176)
2. குற்றயிர்க்கும் நெட்டுயிர்க்கும் உள்ள இனப்பண்புறவு (Genetic relation) (ஹா.ப., தொ.4,ப.242)
3. நெட்டுயிர்களின் பிறப்பும் வகைப்பாடும் (ஹா.ப.,தொ.4,ப.435)

உயிரொலிகளின் ஒலியியல்

கூறுகளை விவரிக்கும் ஸீபவைஹி முதலில், குரல்வளையில் தோன்றும் அதிர்வு பற்றிப் பேசுகின்றார். மென்மையான உயிர் /ல்லைனஹ் (Soft), நீட்டம் உடைய உயிர்/மத்³ (Prolongation) ஆகிய எல்லா உயிரொலிகளும் குரல்நாள அதிர்வில்லா தன்மையுடையன (Unvoiced/ Voicless) என்கின்றார். அதோடு அவ்வுயிர்களின் ஒலிப்புக்காலத்தையும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார் (ஹா.ப.,தொ.4,ப.176): இவ்வுயிர்களை உச்சரிக்கையில் வாய் மிகவும் அங்காந்த நிலையில் (wide open) இருக்கும்; வேறு எந்த ஒலியும் இந்த அளவிற்கு அங்காப்புடையதாகவும் (மாத்திரை அளவில்) நீண்டு ஒலிப்பதாகவும் இல்லை (AlNassir, 1993, p.29) அதன் பின், குற்றயிர்க்கும் நெட்டுயிர்க்கும் உள்ள இனப்பண்புறவு (Genetic relation) (ஹா.ப.,தொ.4,ப.242) பற்றிப் பேசுகின்றார். “[a:] (ஹ) என்னும் நெட்டுயிரிலிருந்து தான் [a] (அ) என்னும் குற்றயிர் உருவாகின்றது; [i:] (இ) என்னும் நெட்டுயிரிலிருந்து தான் [i] (ஐ) என்னும் குற்றயிர் உருவாகின்றது; [u:] (ஊ) என்னும் நெட்டுயிரிலிருந்து தான் [u] (ஔ) என்னும் குற்றயிர் உருவாகின்றது.” நெட்டுயிரின் ஒரு பகுதியே குற்றயிர் என்பது ஸீபவைஹியின் கொள்கை (Al-Nassir, 1993, p. 29) எனவே குற்றயிர் பற்றி அவர் விரிவாகப் பேசவில்லை. இறுதியாக 56.5 வது இயலில் மூன்று நெட்டுயிர்களின் பிறப்பையும் வகையையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். ஸீபவைஹி உயிரொலிகளின் ஒலியியல் கூறுகள் பற்றி பன்னிரண்டு தொடர்களில் குறிப்பிடுகின்றார்.

உயிரொலியின் முதன்மைக் கூறுகள்

I. நாவின் உயரம் (Height):

உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்கும் மூன்று முதன்மைக் கூறுகளில் முதலாவதாகத் திகழ்வது நாவின் உயரமாகும். உயிரொலியின் ஒலிப்புமுறையை விளக்கும் போது நாவின் உயரம் (Height) பற்றி பாணினியும் தொல்காப்பியரும் ஏதும் பேசவில்லை. ஸீபவைஹி, [i:] (இ) என்னும் உயிரின் பிறப்பை விளக்கும் போது நாவின்

உயரத்தை அடிப்படையாகக் கொள்கிறார். இது தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்களின் கருத்தோடு ஒத்திருக்கின்றது. இதனை விளக்க வரைபடம்² விவரிக்கிறது.

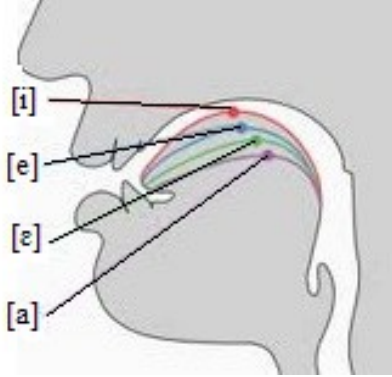
[i:] (உ) என்னும் உயிரின் பிறப்பு பற்றிய ஸீபவைஹியின் விளக்கம்:

நாவை அண்ணத்தை நோக்கி உயர்த்தும் போது [i:] தோன்றும் (AlNassir, 1993, p. 17).

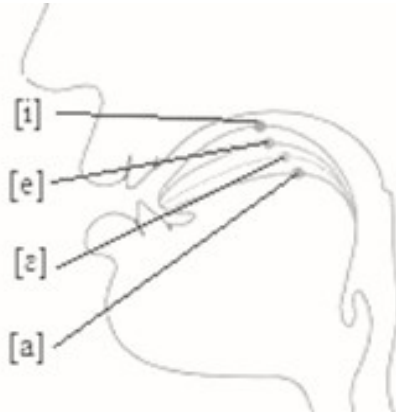
“حَنَكٌ لِحَنَكِ لِسَانِ لِسَانِ فِعْفِرَتِ”

வதற்ஃபஉய் ஃபிய் அல்யாயி லிஸானக ஃபிப³ல அல்ஹ⁴னக.

- ஹா.ப., தொ.4, ப.436

விளக்க வரைபடம்-1 நாவின் எழுச்சியில், உயிரொலிகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடு

விளக்க வரைபடம்-2 [i:] என்னும் உயிரொலியின் பிறப்பிடமாக ஸீபவைஹி சுட்டும் நாவின் உயரம்

II. நாவின் முன்பின் நிலை (Front-back variations):

உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்கும் மூன்று முதன்மைக்கூறுகளில் இரண்டாவதாக வருவது நாவின் நிலையாகும். [i,u] (இ,உ) ஆகிய இரு ஒலிகளை உச்சரிக்கும் போது நாவின் நிலையில் தோன்றும் இவ்வேறுபாட்டை உணரலாம். [i] (இ) என்னும் உயிரை உச்சரிக்கும் போது நுனிநா அண்பல்லுக்கு நேராக முன்னோக்கி நிற்கும், [u] (உ) என்னும் உயிரை உச்சரிக்கும் போது நுனிநா தாழ்ந்தும், அடிநா பின்னோக்கியும் நிற்கும். இதனை விளக்க வரைபடம்³ விவரிக்கின்றது. நாவின் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு [i] (இ)யை முன்னுயிர் (front vowel) என்றும், [u] (உ)யை பின்னுயிர் (Back vowel) என்றும் அழைப்பர். உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்கும் போது பாணினியும் ஸீபவைஹியும் நாவின் இந்நிலை (முன்பின்) பற்றி ஏதும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியர் நாவின் நிலை பற்றிப் பேசுகின்றார். [i,i:,e,e:,ai] (இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ) ஆகிய ஐந்து உயிர்களின் பிறப்பை வரையறுக்க நாவின் நிலையை அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார்.

“இ ஈ எ ஏ ஐ யென இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன

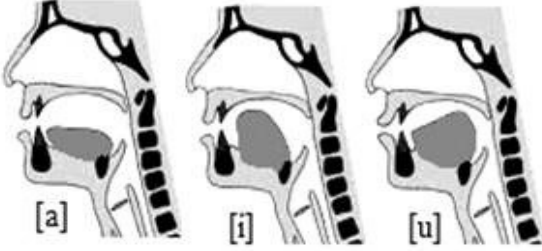
அவைதாம்,

“அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய”
தொல்.எழு.86

நுனிநா விளிம்பு அண்பல்லுடன் உறல, (இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ) ஆகிய ஐந்து உயிர்களும் பிறக்கும்.

தொல்காப்பியர் [i,i:,e,e:,ai] (இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ) ஆகிய ஐந்து உயிர்களின் பிறப்பைப் பேசும் போது மட்டுமே நாவின் நிலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். [i,i:,e,e:,ai] (இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ) ஆகிய ஐந்து உயிர்களையும் ஒரே ஒலிப்பு முறையில் (அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் / முன்னுயிர்) சுட்டுகிறார். தொல்காப்பியரின் அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் என்பது நாவின் முன் பின் நிலை பற்றியது. நாவின் உயரம் குறித்ததல்ல. நாவின் உயரத்தில்

(Height) அவ்வுயிர்களுக்கிடையே [i,i:,e,e:,ai] வேறுபாடு உண்டு (பார்க்க: விளக்க வரைபடம்1). ஐந்து உயிர்களும், [i,i:,e,e:] (இ,ஈ; எ,ஏ) என இரு பிரிவுகளாக அமையும். [i,i:] (இ,ஈ) ஆகிய இரு உயிர்களையும் உச்சரிக்கும் போது நாவின் நிலை மிகவும் உயர்ந்திருக்கும் (வல்லண்ணத்தை நெருங்கியிருக்கும்).[e,e:] (எ,ஏ) ஆகிய இரு உயிர்களையும் உச்சரிக்கும் போது நாவின் நிலை [i] (இ)யின் உயரத்திலிருந்து சற்று தாழ்ந்திருக்கும். அண்பல்லோடு முதல்நா விளிம்பு உறல வேண்டுமென்றால், நா தன் நிலையிலிருந்து முன்னோக்கிச் (அண்பல்லை நோக்கிச்) செல்ல வேண்டும். எனவே, [i](இ)என்னும் உயிரொலியை விளக்கத் தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்கள் கையாளும் விளக்குமுறையையோடு தொல்காப்பியரின் விளக்கம் பொருந்துகிறது. இதனை விளக்கவரைபடங்கள்3,4 ஆகியன விவரிக்கின்றன.

விளக்க வரைபடம்-3 நாவின் நிலையில் [a],[i],[u] ஆகிய உயிர்களுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடு விளக்க

வரைபடம் - 4 [i,i:,e,e:,ai] ஆகிய ஐந்து உயிர்களின் ஒலிப்புமுறையாக தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் நாவின் நிலை

III. இதழ் அமைப்பு (Lip position)

உயிரொலிகளின் பிறப்பை விளக்கும் மூன்று முதன்மைக்கூறுகளில் மூன்றாவதாக வரும் இதழின் அமைப்புப் பற்றி பாணினி ஏதும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியரும், ஸீபவைஹியும் உயிரொலிகளின் ஒலிப்புமுறையைக் குறிப்பிடுகையில் இதழின் அமைப்பை அடிப்படைக்கூறாகக் கொள்கிறார்கள். பின்னுயிரான [u] (உ),(ஓ)வின் பிறப்பை விளக்க தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய இருவருமே இதழின் அமைப்பை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

[u] (உ)வின் பிறப்பு பற்றிய தொல்காப்பியரின் விளக்கம்:

“உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவந் தியலும்”

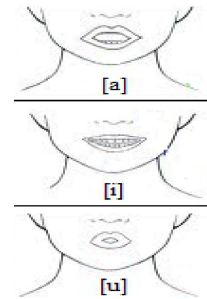
- தொல்.எழு.87

[u](ஓ)வின் பிறப்பு பற்றிய ஸீபவைஹியின் விளக்கம்:

நீங்கள், உங்கள் இதழ்களை வட்டமாக்கும் போது [u:]தோன்றும்.(Al-Nassir, 1993, p. 17).

كَيْتُفَتْشُ مَضَّتْ دِقْ فَئَالَ، وَاوَلْأَوْ اِيءَ لِحْجُمُ عَسَاتِ فِ وَاوَلْأَوْ

இதலாஇய் முக்ஹ்றஜி அல்யாவி வ அல்வாவி லிஅன்னக க□த்நு தஃடுநும்கு ஷபுஃபதய்க ஃபிய் அல்வாவி. ஹா.ப.,தொ.4,ப.436

விளக்க வரைபடம் - 5 இதழ் அமைப்பில் [a,i,u] ஆகிய உயிரொலிகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடு தொல்காப்பியர்:[u,u:,o,o:,au] / உ,ஊ,ஓ,ஔ ஸீபவைஹி: [u:] / (ஓ)

விளக்கவரைபடம் - 6 [u,u:,o,o:,au] ஆகிய உயிரொலிகளின் பிறப்பிடமாக தொல்காப்பியரும் ஸீபவைஹியும் குறிப்பிடும் இதழ் அமைப்பு

உயிரொலியின் துணைக்கூறுகள்

i. மூக்கின உயிர் (Nasalized)

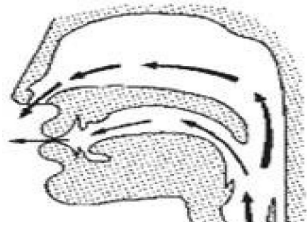
தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கில் மூக்கின் சாயல் பெறும் உயிர்கள் உண்டு (Meenakshisundaram, 1957, p.53: Leigh Lisker and Vaidyanathan, 1972, p.99) ஆனால் தொல்காப்பியர் அது பற்றிக் கூறவில்லை. அதே போன்று ஸீபவைஹியும் இது பற்றி ஏதும் பேசவில்லை. ஆனால் பாணினி சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள மூக்கின உயிர் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் (George Cardona, 1988, p.18).

मुखनसकि वाचनो अनुनसकि

(முகநாஸிகா வசனோ அனுநாஸிகா (அ.1.1.8))

ஒரே நேரத்தில் மூக்கினாலும் வாயினாலும் உச்சரிக்கப்படும் ஒலி அனுநாஸிகா ஆகும்.

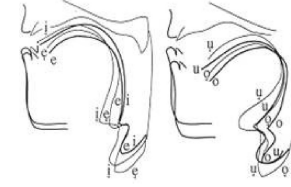
ஒரு ஒலியை உச்சரிக்கையில், (உந்தியில் தோன்றி தொண்டையினூடாக வரும்) மூச்சுக்காற்று வாயின் வழியாகவும் மூக்கின் வழியாகவும் வெளியேறுவதையே பாணினி அனுநாஸிகா என்கின்றார். இதனை விளக்கவரைபடம்⁵ விவரிக்கின்றது.

விளக்கவரைபடம் - 5 மூக்கின உயிரின் பிறப்பு (Manner of Nasalized vowel)

ii. கடை (அடி)நாவின் உயரம் (Advanced Tongue root)

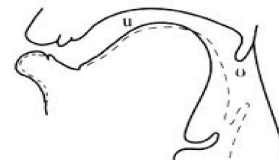
உயிரொலிகளின் பிறப்பை வரையறுக்கும்போது கடைநாவின் உயரம் (நிலை) பற்றி இம்மூன்று மரபிலக்கணிகளும் (பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி) ஏதும் கருத்துரைக்கவில்லை. ஆனால் தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்கள் உயிரொலிகளை உச்சரிக்கும் போது கடைநாவின் உயரத்தில் வேறுபாடு உண்டு என்று நிறுவுகின்றனர். அதனை விளக்கவரைபடம்⁶இல் காணலாம்.

விளக்கவரைபடம் - 6 கடைநா உயரத்தில் உயிரொலிகளுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாடு (Mona Lindau. 'Vowel features', Language, vol.54. no.3, sep.1978, p.551)

iii. நாவின் விறைப்பும், தளர்வுமும் (Tense / Lax)

[i,i:,u,u:,e,e:,o,o:] முதலிய ஒலிகளை உச்சரிக்கும் போது நாவில் விறைப்பும், தளர்வுமும் தோன்றுகின்றன. ஓர் உயிரை குற்றுயிராகவும் நெட்டுயிராகவும் உச்சரிக்கும் போது இவ்வேறுபாட்டைத் தெளிவாக உணரலாம். [u] என்னும் ஒலியை உச்சரிக்கையில் நா தளர்ந்த நிலையில் இருக்கும். [u:]என்னும் ஒலியை உச்சரிக்கும் போது நா விறைப்பாக இருக்கும். இதனை பின்வரும் விளக்கவரைபடம்⁷இல் காணலாம்.

விளக்கவரைபடம் - 7 [u,u:] ஆகிய உயிர்களை உச்சரிக்கையில் நாவில் ஏற்படும் விறைப்பும் தளர்வுமும்

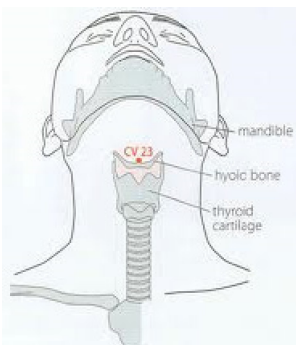
பாணினி,தொல்காப்பியர்,ஸீபவைஹி ஆகியோரின் உயிரொலி விளக்கத்தில் நாவின் இத்தன்மைகள் (விறைப்பு/தளர்வு) பற்றிக் குறிப்பேதுமில்லை.

iv. மேல்தொண்டை உயிர் (Pharyngealized vowel)

சமஸ்கிருதம்,தமிழ்,அறபி ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் சாதாரண உயிர்(Normal vowel)மட்டுமே உண்டு. முன்தொண்டை உயிர்(Pharyngealized vowel) இல்லை. எனவே இம்மூன்று இலக்கணிகளும் மேல்தொண்டை உயிர் குறித்து ஏதும் கூறவில்லை. ஆனால் உலகில் உள்ள சில மொழிகளில் உண்டு. குறிப்பாக சிபெரியாவில் (Siberia) வழங்கும் டுங்குஸ்(Tungus) மொழியில் சாதாரண உயிர் (vowel), மேல்தொண்டை உயிர் (Pharyngealized vowel) ஆகிய இரண்டும் உண்டு (Peter Ladefoged - Ian Maddieson,1996, pp. 306-307).

v. உரத்த கரகரப்பு உயிர் (Strident)

உரத்த கரகரப்பு உயிரின் ஒலிப்புமுறை குரல்நாள அதிர்வுடைய மேல்தொண்டை ஒலியின் ஒலிப்புமுறை போன்றது. ஆயினும் குரல்வளையின் நிலையில் வேறுபாடு உண்டு (Peter Ladefoged - Ian Maddieson,1996, pp. 306307). ஹியொனிக் எலும்பை தைராய்டு சுரப்பி நெருங்கி இருக்கும். இதனை விளக்கவரைபடம்⁸ விவரிக்கிறது.

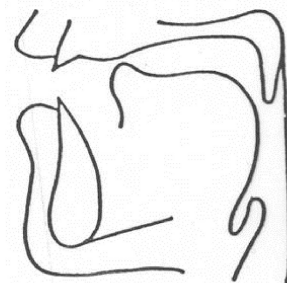
விளக்கவரைபடம் - 8. உரத்த கரகரப்பு உயிரின் ஒலிப்புமுறை

உயிரொலியின் இவ்வகை ஒலிப்புமுறை

பற்றி இம்மூன்று மரபிலக்கணிகளும் ஏதும் கூறவில்லை.

vi. வளைநா உயிர் (Rhotic vowels)

இவ்வகை ஒலியை உச்சரிக்கும் போது கடைநா உள்ளே இழுக்கப்பட்டும், நுனிநா பின்னோக்கி வளைந்தும் இருக்கும். இதனை விளக்க வரைபடம்⁹ விளக்குகின்றது. இந்த ஒலிப்புமுறை பெரும்பாலும் மெய்யொலிக்கு உரியது. தமிழில் ட[t], ண[ɲ], ழ[l] முதலிய மெய்யொலிகள் இம்முறையில் பிறக்கும். ஆனால் உயிரொலிகள் இந்த ஒலிப்புமுறையில் அமைவது மிகவும் அரிது. திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச்சார்ந்த படகா மொழியில் [i,e,a,o,u] என்னும் ஐந்து ஒலிகள் இந்த ஒலிப்புமுறையில் அமையும்((Peter Ladefoged & Ian Maddieson,1996, p.313). ஆனால் தமிழ், சமஸ்கிருதம், அறபி முதலிய மொழிகளில் இவ்வகை உயிர் இல்லை. எனவே இம்மூன்று இலக்கணிகளும் அதுபற்றி விவரிக்கவில்லை.

விளக்க வரைபடம் - 9 வளைநா உயிரின் ஒலிப்புமுறை

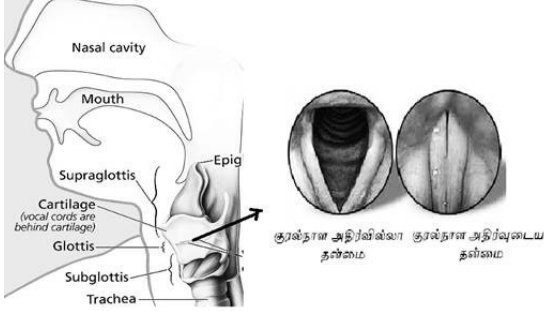
vii. உரசொலி (Fricative vowels)

உயிரொலிகளின் உரசொலித்தன்மை பற்றி பாணினி,தொல்காப்பியர்,ஸீபவைஹி ஏதும் கூறவில்லை.

viii. குரல்வளை மடல்களின் நிலை (Phonation types)

உயிரொலிகளை உச்சரிக்கும் போது குரல்வளையில் உள்ள இருமடல்களும் (Vocal

folds) முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. இவையே ஒலிப்புமுறையின் இரு வகையான குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மையையும் (Voiced), குரல்நாள் அதிர்வில்லா தன்மையையும் (Unvoiced/ Voiceless) தீர்மானிக்கின்றன. ஓர் ஒலியை உச்சரிக்கையில், குரல்வளையின் இருமடல்களும் இணைந்திருந்தால் அவ்வொலி குரல்நாள் அதிர்வுடைய ஒலியாகும், விலகியிருந்தால், அவ்வொலி குரல்நாள் அதிர்வில்லா ஒலியாகும். குரல்வளை மடல்களில் தோன்றும் குரல்நாள் அதிர்வுடைய, அதிர்வில்லா தன்மையை விளக்கவரைபடம் 10 விவரிக்கிறது.

விளக்கவரைபடம் - 10 குரல்நாள் அதிர்வுடைய ஒலியையும் குரல்நாள் அதிர்வில்லா ஒலியையும் உச்சரிக்கையில், குரல்வளை மடல்களின் நிலை

தற்கால ஒலியியல் அறிஞர்கள் மட்டுமன்றி மரபிலக்கணிகளும் குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மை (Voiced), குரல்நாள் அதிர்வில்லா தன்மை (Unvoiced/ Voiceless) ஆகிய இரண்டையும் பெரும்பாலும் மெய்யொலிகளை விளக்குவதற்கே பயன்படுத்துகின்றனர். “பன்னிருயிரும் தந்நிலை திரியா மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்” (தொல்.எழு.84) என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் உள்ள இசைக்கும் என்னும் சொல் உயிரொலிகளின் குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மையைக் குறிக்கும் என்கிறார் முத்துச்சண்முகன் (Muthuccanmugan, 1975, p.589). எனவே தொல்காப்பியர் உயிரொலிகளை விளக்கும் போது அவற்றின் ஒலிப்புத் தன்மைகளில் ஒன்றான குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவர்

குரல்வளை மடல்களின் நிலை பற்றி அறிந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவு. பாணினி குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மையே (நாதம்) உயிரொலிகளுக்கு அடிப்படை என்கிறார். ஸீபவைஹி குரல்வளை மடல்கள் பற்றி விரிவாகப்பேசுகிறார்.

ஸீபவைஹி குரல்வளை மடல்களை அடிப்படையாக வைத்து அறபு ஒலிகளை குரல்நாள் அதிர்வுடைய ஒலிகள், குரல்நாள் அதிர்வில்லா ஒலிகள் என இரண்டாகப் பகுத்துக் கூறுகிறார். அதனை பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

موضع في الامعاء الفموية : حروف المد ،
موضع في حنجرة الإنسان

الفموية : حروف المد ،
موضع في حنجرة الإنسان

ஓப அல் மஜ்ஹூறது : ஹற் ஓபு அவுஷ்புபினு அய் அல்இய்திமாதுனு ஓபிய் மவ்ஓடினு இய்து வமன அய் அல்நஓபஸ அன் யஜ்றிய மஅய்ஹூஹுத்தய யனக் ஓடீய் அல்அய்தமாதூ அய்லய்ஹி வயஜ்றிய் அல்ட்டவ்துஓபஹுஓதிதி ஹூலு அல்மஜ்ஹூ வ்றது ஓபிய் அல்ஹுல்கீ வ அல்ஓபமு. ஹா.ப., தொ.4, ப.434

“குரல்நாள் அதிர்வுடைய தன்மை: (என்பது) ஒரு ஒலி தன் ஒலிப்பிடத்தில், மூச்சோட்டத்தை முழுபலத்துடன் தடுத்து, மூச்சுக்காற்றின் மேல் (ஒலிப்புக்காலம் முழுமையும்) அழுத்தம் கொடுத்தல் ஆகும்” (Al-Nassir, 1993, p.35).

“குரல்நாள் அதிர்வில்லா தன்மை: (என்பது) ஒரு ஒலி தன் ஒலிப்பிடத்தில், வலுக்குறைந்த நிலையில் மூச்சோட்டத்தைத் தடுத்து, அம் மூச்சோட்டத்துடன் வெளியேறும்” (Al-Nassir, 1993, p.35).

அறபியில், ஒலிகளை குரல்நாள் அதிர்வுடைய ஒலிகள், குரல்நாள் அதிர்வில்லா ஒலிகள் எனப் பகுக்கும் முறையை முதன் முதலில் ஸீபவைஹி தான் புகுத்துகிறார். அவரது ஆசிரியரான அல்கஹலீல் அறபி ஒலிகளை இவ்வாறு பகுக்கவில்லை. ஸீபவைஹி இவற்றிற்கென கலைச்சொற்களை உருவாக்குகிறார். அவை:

குரல் நாள அதிர்வில்லா தன்மை
மஜ்ஹூறிது (مَجْهُورٌ)

குரல்நாள அதிர்வுடைய தன்மை
மஹ்முஸிது (مَهْمُوسٌ)

ஸீபவைஹி கையாளும் இவ்விரு
சொற்களின் நேர்பொருள்:

مَجْهُورٌ (மஜ்ஹூறிது) உரத்த குரலாக
வெளிப்படுதல் (shouted out loud) (.Carter,2004:
126)

مَهْمُوسٌ (மஹ்முஸிது) சலசலப்பு/குசுகுசப்பு
(whispered) (.Carter,2004: 126).

ஸீபவைஹிக்குப் பின் வந்த இபின்
ஜின்னி(Ibn Jinni) ஜமஹ்ஷாறி(Zamakhshari)
இப்பன் யாய்ஷ்(Ibn Yaish) முதலிய அறபி
இலக்கணிகள் ஸீபவைஹியின் இப்பகுப்பைப்
பின்பற்றுகின்றனர் (Al-Nassir,1993, p.35).
குரல்நாள அதிர்வுடைய தன்மை, குரல்நாள
அதிர்வில்லாத் தன்மைகளைக் குறிக்க
ஸீபவைஹி கையாளும் மஜ்ஹூறிது
(مَجْهُورٌ), மஹ்முஸிது (مَهْمُوسٌ)ஆகிய
இரு சொற்களையும், அவற்றிற்கான
விளக்கத்தையும், ஸீபவைஹிக்குப் பின்
இரு நூற்றாண்டுகள் கழித்து வந்த அறபி
இலக்கணியான இப்பன் ஜின்னி (Ibn Jinni) தன்
“ஸிர்ஷினா அத் அல் அறபி”யில், அப்படியே
சொல்பிறழாமல் பின்பற்றுகிறார் (Al-
Nassir,1993, p.8).

ix. ஒலிப்புக்காலம்/மாத்திரை (Length)

உயிரொலிகளின் மாத்திரை அளபை
பாணினி, தொல்காப்பியர் ஆகிய இருவரும்
தெளிவாக விளக்குகின்றனர். ஸீபவெயிஹி
ஒலிப்புக்காலம் குறித்து விரிவாக ஏதும்
கூறவில்லை. ஆயினும் குறில், நெடில்
வேறுபாட்டிற்கு ஒலிப்புக்காலத்தை
ஆதாரமாகக் கொள்கிறார் (Al-Nassir,1993,
p.31).

உயிரொலிகளின் ஒலிப்புக்காலம் பற்றிப்
பாணினி கூறுவன:

ऊकालेज्ज्ञरस्वदीर्घप्लुतः।

ஊகால அச் ஹ்ரஸ்வ தீர்க4 ப்லுத
(அ.1.2.27)

ஒரு மாத்திரை அளபுடைய உயிர் ஹ்ரஸ்வ
ஆகும். எடு.: உ

இரு மாத்திரை அளபுடைய உயிர் தீர்க4
ஆகும். எடு.: ஊ

மூன்று மாத்திரை அளபுடைய உயிர்
ப்லுத ஆகும். எடு.: உ3

உயிரொலிகளின் ஒலிப்புக்காலம் பற்றித்
தொல்காப்பியர் கூறுவன:

அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஓ என்னும் அப் பால் ஐந்தும்

ஓர் அளபு இசைக்கும் குற்றெழுத்து என்ப.

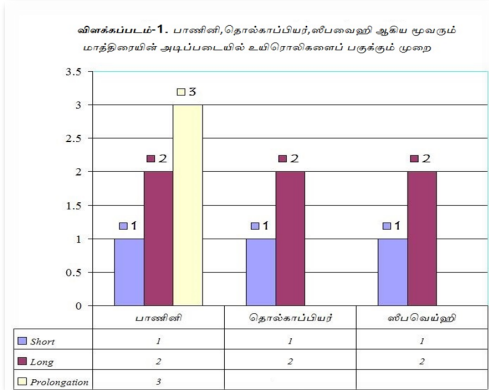
(தொல்.எழு.3)

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் அப் பால்
ஏழும்

ஈர் அளபு இசைக்கும் நெட்டெழுத்து
என்ப.

(தொல்.எழு.4)

மரபிலக்கணிகள் உயிரொலிகளைப்
பகுப்பதற்கு ஒலிப்புக்காலத்தையே (மாத்திரை
அளபு) முதன்மையானதாகக் கருதுகின்றனர்.
பாணினி ஒலிப்புக்காலம்(அ.1.2.27),தொனி
(pitch properties) (அ.1.2.2932), ஒலிப்புச்சூழல்
(phonological environment) (அ.1.4.10 12)
ஆகியவற்றின் மூலம் உயிரொலிகளைப்
பகுக்கின்றார். அவற்றுள் ஒலிப்புக்காலத்தின்
அடிப்படையில் உயிரொலிகளைப்
பகுக்கும் முறையை(அ.1.2.27) முதலில்
குறிப்பிடுகிறார். தொல்காப்பியர்
உயிரொலிகள் எவை? (தொல்.எழு.8)
என்பதை இனம் காட்டுவதற்கு
முன்பே, ஒலிப்புக்காலத்தின்
அடிப்படையில் உயிரொலிகளைக்
குற்றெழுத்து,நெட்டெழுத்து (தொல்.எழு.3,4)
என இரண்டாகப் பகுக்கின்றார். பாணினி,
தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய
மூவரும் ஒலிப்புக்காலத்தின் (மாத்திரை)
அடிப்படையில் உயிரொலிகளைப் பகுக்கும்
முறையை விளக்கவரைபடம்11 விவரிக்கிறது.

மட்டுமே இணையுயிர் பற்றிய குறிப்பைக் காணமுடிகிறது. இணையுயிரை அவர் போலி எழுத்துக்கள் என வகைப்படுத்துகிறார்.

“அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்”

(தொல்.எழு.54)

“அகரம் உகரம் ஓகாரம் ஆகும்”

(தொல்.எழு.55)

ஐ, ஓ, ஔ ஆகிய இரு உயிர்களும், இரு உயிர்களை உள்ளடக்கிய இணையுயிர்கள் என்பதையே இந்நூற்பாக்கள் உணர்த்துகின்றன (Subrahmanya Sastri, 1934, p.18 & Murukaiyan, 1972, p.34) பிற இரு இலக்கணிகளும் இணையுயிர் பற்றி ஏதும் கூறவில்லை.

x. இணையுயிர் (Diphthongs)

இரண்டு உயிர்களின் இணைவை இணையுயிர் என்பர். தொல்காப்பியரிடம்

விளக்க அட்டவணை - 1

பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய மூன்று மரபிலக்கணிகளும் தத்தம் மொழியின் உயிரொலிகளை விளக்கக் கையாளும் ஒலியியல் கூறுகள்

உயிரொலிக்கூறுகள்	பாணினி	தொல்காப்பியர்	ஸீபவைஹி	ஒலிகள்	
முதன்மைக் கூறுகள் (Major features)					
1	நாவின் உயரம் (Height)	-	-	+	[i]
2	நாவின் நிலை முன்பின் (Front-back variations)	-	+	-	[i,i:,e,e:,ai]
3	இதழின் அமைப்பு (Lip position)	-	+	+	[u,u:,o,o:,au] (தொல்) [u:] (ஸீப.)
துணைக்கூறுகள் (Additional features)					
1	மூக்கின உயிர் (Nasalized)	+	-	-	-
2	கடைநாவின் உயரம் (Advanced Tongue root)	-	-	-	-
3	நாவின் விறைப்பு / தளர்வு (Tense /Lax)	-	-	-	-
4	மேல்தொண்டை உயிர் (Pharyngealized vowel)	-	-	-	-

5	உரத்த கரகரப்பு உயிர் (Strident)	-	-	-	-
6	வளைநா உயிர் (Rhotic vowels)	-	-	-	-
7	உரசொலி (Fricative)				
8	குரல்வளை மடல்களின் நிலை (Phonation)	+	+	+	எல்லா உயிர்கள்
9	ஒலிப்புக்காலம் (Length)	+	+	+	எல்லா உயிர்கள்
10	இணையுயிர் (Diphthongs)	-	+	-	[ai,au]

ஒரு மொழியை நுட்பமாக ஆராய்வதற்கான தொழில்நுட்பங்கள் நிறைந்த காலம் இது. எனவே மொழியை ஆழமாக ஆராயமுடிகிறது. ஆனால் மரபிலக்கணிகளின் காலகட்டத்தில் இந்த தொழில்நுட்பங்கள் இல்லை. எனவே ஒரு ஒலியின் எல்லா ஒலியியல் கூறுகளையும் ஆராய்வது இயலாதது. ஆயினும் அவர்கள் தம் நுண்ணறிவின் வழி மிக நுட்பமாகவே ஒலிகளை ஆராய்ந்துள்ளனர். உயிரொலி விளக்கத்தில் இம்மூன்று மரபிலக்கணிகளும் குறிப்பிடும் உயிரொலிப்பண்புகளையும், விளக்குமுறையில் அவர்களுக்குள் உள்ள ஒற்றுமைகளையும், வேற்றுமைகளையும் மேற்கண்ட அட்டவணையில் அறியலாம். மேலும், அவை குறித்து விரிவாகக் காண்போம்.

இந்திய இலக்கண மரபில் உயிரொலிகளைப் பகுக்க முதன்மை ஆதாரமாக விளங்குவது ஒலிப்புக்காலம்(மாத்திரை) ஆகும். இதனை பாணினி, தொல்காப்பியர் ஆகிய இருவரின் உயிரொலி வகைப்பாடும் உணர்த்துகின்றன. பாணினி உயிரொலிகளைப் பல்வேறு கூறுகளின் அடிப்படையில் பகுத்துக் கூறும்போது, மாத்திரையின் அடிப்படையில் பகுக்கும் முறையை முதலில் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியர் மாத்திரையின் அடிப்படையில் மட்டுமே உயிரொலிகளைப் பகுக்கின்றார். மூவளபிசைத்தல் ஒரே முத்தின்றே (தொல்.எழு.5) என்னும் தொல்காப்பிய

நூற்பா, தொல்காப்பியரின் உயிரொலிப் பகுப்பிற்கு அவரது சமஸ்கிருத ஒலிநூல் அறிவும் ஆதாரமாக விளங்கியது(Subrahmanya Sastri,1934, p.21 & Nachimuthu, 2009, p.17). பின்னூயிரான [u] (உ),(ஓவின் பிறப்பை விளக்கத் தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய இருவருமே இதழின் அமைப்பை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு உயிரொலி விளக்கத்தில் இருவரும் ஒரே ஒலிப்புக்கூறையை முதன்மைக் கூறாகக் கருதுகிறார்கள். இதனை பின்வரும் ஆதாரம் வழி உணரலாம்.

“உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும்

அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும்”
(தொல்.எழு.87)

“நீங்கள், உங்கள் இதழ்களை வட்டமாக்கும் போது [u:]தோன்றும்”. (ஹா.ப.,தொ.4,ப.436)

மேற்கண்டவாறு [u]வின் ஒலிப்பு முறையை இருவரும் ஒன்றாகக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் பயன்படுத்தும் கலைச்சொற்கள் தான் சிறிது வேறுபடுகின்றன. தொல்காப்பியர் ‘இதழை குவித்தல்’ என்றும், ஸீபவைஹி ‘இதழை வட்டமாக்குதல்’ என்றும் இருவேறு சொற்கள் வழி விவரிக்கிறார்கள்.

[i:] என்னும் உயிரின் பிறப்பை விளக்கும் போது தொல்காப்பியர், நாவின் நிலையை (முன்பின்) (Front-back variations) அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார்.

ஸீபவைஹி நாவின் உயரத்தை (Height) அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார். [i:] என்னும் உயிரின் பிறப்பை விளக்கையில் நாவின் நிலை மட்டுமன்றி அங்காப்பு என்னும் கூறையும் (ஒலிப்புமுறை) தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றோரன்ன என்பது முன்னர் கூறிய ஒலிகளின் ஒலிப்புமுறையைக் (அ ஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்) குறிக்கும்.

தொல்காப்பியர் உயிரொலிகளை விளக்கும்போது முதலில் குற்றுயிர் பின் நெட்டுயிர் என்றவரிசையில் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கான காரணத்தை நச்சினார்க்கினியர் பின் வருமாறு விளக்குகின்றார்: ஒரு மாத்திரை கூறியே இரண்டு மாத்திரை கூற வேண்டுதலின், அன்றி இரண்டை முற்கூறினாலோ வெனின், ஆகாது, ஒன்று நின்று அதனோடு பின்னரும் ஒன்று கூடியே இரண்டாவதன்றி இரண்டென்ப ஒன்று இன்றாதலின், இதனான் ஒன்றுதான் பல கூடியே எண் விரிந்ததென்று உணர்க. ஸீபவைஹி நெட்டுயிரை மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றார். நெட்டுயிரின் ஒரு பகுதியே குற்றுயிர் என்பது அவரது உயிரொலிக் கொள்கையாகும்.

முடிவுரை

பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய மூன்று இலக்கணிகளும் உயிரொலிக்

கூறுகளை தம்மொழிமரபிற்கேற்ப விளக்குகின்றனர். மாத்திரை, தொனி, ஒலிப்புச்சூழல் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் உயிரொலிகளை பாணினி விவரிக்கிறார். தொல்காப்பியர் உயிரொலிகளை வகை, எண்ணிக்கை, பிறப்பு என்னும் முறையில் தெளிவாக விளக்குகிறார். ஸீபவைஹி உயிரொலிக் கூறுகளை மிகச்சுருக்கமாக விளக்குகின்றார். உயிரொலி வகை, ஒலிப்புமுறை என்ற முறையில் விவரிக்கிறார். மூன்று நெட்டுயிர் பற்றியே பேசுகிறார். குற்றுயிர் பற்றி ஏதும் கூறவில்லை. ஆனால், குற்றுயிர்க்கும் நெட்டுயிர்க்கும் உள்ள இனப்பண்புறவை சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். ஸீபவைஹியின் இவ்விளக்கங்கள் அறபிமொழியின் அமைப்பையொட்டி அமைப்பவை. உயிரொலிகளின் ஒலிப்புமுறை பற்றிய தொல்காப்பியரின் விளக்கம் பாணினி, ஸீபவைஹி ஆகியோரின் உயிரொலி விளக்கத்தைக் காட்டிலும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கின்றது. பாணினி, தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய மூவரில் தொல்காப்பியரே (தன் நூலில்) உயிரொலியை விரிவாக விளக்குகிறார். ஆயினும், உயிரொலிக் கூறுகளை மிக நுட்பமாக (மாத்திரை, தொனி, ஒலிப்புச்சூழல்) ஆய்வதில் பாணினியே முன்னிற்கிறார்.

References

- Allen, William Sidney. (1965). Phonetics in Ancient India. Oxford University Press.
- Al-Nassir A.A. (1993). Sibawayhi the Phonologist: A critical study of the phonetics and phonological American Oriental Society, Vol. 92, No. 1.
- Ananthanarayana, H.S. (1976). Four lectures on Pāṇini. Annamalai University.
- Cardona George. (1975). Pāṇini: A Survey of Research. Delhi: motilal Banarsidass Publications.
- Cardona George. (1988). Panini: His Work and its Traditions (Volume One - Background and
- Cardona George. (1969). 'Studies in Indian Grammarians-I. The Method of Description Reflected in the the Śivasūtra.
- Carter M.G. (2004). Sibawayhi: Makers of Islamic Civilization. Bloomsbury Academic.

- Derenbourg edition. Available in Paris National library. (Bibliothèque Nationale, arabe 3987, Formerly suppl.ar.1155). Grammmarians', Workshop on Bilingual Discourse and Cross-cultural Fertilisation: Sanskrit and Tamil in Mediaeval India, 22-23 May. Cambridge: Wolfson College.
- “Grammatical Literature in Sanskrit – Introduction”, *Journal of Oriental Research*, Delhi: Motilal Banarsidass Publications.
- Katre,Sumitra.M. (1989). Aṣṭādhyāyī of Pāṇini. Delhi: Motilal Banarsidass Publications Reprint.
- Kitāb Sībawayhi (هي وبيس باتك). (1977). Muhammad Abd al-Salam Harun (1st Ed.) 5 vols. Cairo, 1968– 1976; 2nd ed., Cairo.
- Leigh Lisker and Vaidyanathan S., (1972). ‘On Nasals and Nasalization in Modern Tamil’, *Journal of the*
- Lindau, Mona. (1978). ‘Vowel features’, *Language*, vol.54. no.3.
- Meenakshi K. (1997). *Tolkāppiyam and Aṣṭādhyāyī*. Chennai: Institute of Tamil Studies.
- Meenakshisundaram Pillai T.P. (1957). ‘Nasal vowels in Tamil’, *Indian Linguistics*, vol.16.
- Meenatchi,Ku. (1994) . *Panini: Or Arimugam*. Chennai: Manivasagar pathippagam.
- Meenatchi,Ku. (1998). *Paniniyin Asdathaayi*. Chennai: International Institute of Tamil Studies. Issues 305-306 of Publication.
- Murugaiyan.Ka. (1972). „Tholkappiyarin Oliyyal Kolgai“, *Tholkappiya Moliyyal*. Citambaram: Annamalai University Press.
- Muthushanmugam. (1975). „Tholkappiyarin Pirappiyal Kotpadu““ 7th I.Pa. Ta.Ma Conference Proceedings. Vol.2.
- Nachimuthu Krishnaswamy. (2009). ‘Negotiating Tamil-Sanskrit Contacts: Engagements by Tamil
- Pandid M.D. (1963). ‘Some linguistic principles in Pāṇini’s grammar’, *Indian Linguistics*, 24.
- Peter Ladefoged & Ian Maddieson. (1996). *The Sounds of the World’s Languages*. John Wiley & Sons.
- Peter Ladefoged. (2005). *Vowels and Consonants: An Introduction to the sounds of language*. John Wiley&Sons.
- Sharma.R.N.(1987). Aṣṭādhyāyī of Pāṇini. Delhi: Munshiram Manoharlal Publishers, Reprint. (2vols.).
- Sībawayhi’s Kitāb Ch.565. This eighteenth century manuscript from Egypt is the base manuscript of the Śivasūtras’, *Transactions of the American Philosophical Society, New Series*, Vol. 59, No. 1 .

Subrahmanya Sastri. P.S. (1930). Tolkāppiyam English translation - Eluttatikāram, Madras: Kuppuswami Sastri Research Institute.

Subrahmanya Sastri. P.S. (1934). History of Grammatical Theories in Tamil and their relation to the grammatical literature in Sanskrit. *Journal of Oriental Research*.

Subramanian, Sa. Ve.(Ed.). (2009). Tholkappiyam uraivalakkovai (suvadi patippu, paada verupadukaludan), eluttathikaram (Nuunmarabu-Kuttriyalugarap Punariyal). Chennai: Meyyappan Pathippagam. Theory as presented in his treatise Al-Kitab. London & New York: Kegan Paul International.

Tholkappiyam Eluttathikaram, Ilampuranar uraiyudan. (2004). Chennai: Thennintiya Saivasiddhantha Nurpatippuk Kalakam.

பின்னிணைப்பு - 1

உயிரொலி விளக்கத்தில் பாணினி,தொல்காப்பியர், ஸீபவைஹி ஆகிய இலக்கணிகள் கையாளுந் கலைச்சொற்கள்

	இலக்கணக் குறிப்பு	பாணினி	தொல்காப்பியர்	ஸீபவைஹி
முதன்மைக் கூறுகள் (Major features)				
1	உயிர் Vowel	n	अ अச்	உயிரெழுத்து -
2	தனியுயிர் Simple	n	अक அக்	- -
3	கூட்டுயிர் Diphthong	n	इव ஏச்	+ -
4	அரையுயிர் Semivowel	n	यन யண்	- -
Time duration				
5	ஒலிப்புக்காலம் Time duration	n	काल கால	மாத்திரை -
6	குற்றியுயிர் Short	n	हरस्व ஹ்ரஸ்வ	-குற்றெழுத்து خا ² ஹா ² றக் ⁵
7	நெட்டுயிர் Long	n	द्वि ⁴ தீர்க ⁴	நெட்டெழுத்து م ⁵ மத் ³ த ³ ஹ்
8	Prolongation	n	प्लुत ப்லுத	
Classification of vowels based on pitch properties				
9	High	adj	उदात्त உதானுத்த	- -
10	Low	adj	अनुदात्त அனுதானுத்த	- -

11	Compination	adj	स्वरति ஸ்வரதி	-	-
Classification of vowels based on length and phonological environment					
12	மென்மை Light	adj	लघु लघु	-	اَلْمَدْرَبُ 'அல் லைனஹ்
13	நீட்டம் Long	adj	गुरु கு ³ ரு	-	-
14	மூக்கின உயிர் Nasalized vowel	adj	अनुनसकि அனுநாஸிகா	-	-

பின்னிணைப்பு - 2

உயிரொலியின் ஒலியியல் கூறுகள் பற்றி அஷ்டாத்தியாயீ, தொல்காப்பியம், அல்கிதாப் ஆகிய மூன்று இலக்கணங்களும் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள்:

I. அஷ்டாத்தியாயீ

1. பாணினியின் சிவசூத்திரங்கள்

வ.எண்	தேவநாகரி	தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பு ⁱⁱ	ரோமன் ஒலிபெயர்ப்பு	
1	अ इ उ ण्	அ இ உ(ண்)	a i u ṇ	உயிரொலி பற்றிய சூத்திரங்கள்
2	ऋ ॠ क्	ரு ல்ரு (ங்)	r ḷ k	
3	ए ओ ङ्	ஏ ஒ (ங்)	e o ṅ	
4	ऐ औ च्	ஐ ஔ (ச்)	ai au c	
5	ह य व र ट्	ஹ ய வ ர (ட்)	ha ya va ra ṭ	
6	ल ण्	ல (ண்)	la ṇ	
7	अ म ङ ण न म्	ஞ ம ங ண ந (ம்)	ña ma ṅa ṇa na ṃ	
8	झ भ ङ्	ஜ ² ப ² (ஞ்)	jha bha ṅ	
9	घ ढ ध ष्	க ⁴ ட ⁴ த ⁴ (ஷ்)	gha ḍha dha ṣ	
10	ज ब ग ड द श्	ஜ ¹ ப ³ க ³ ட ³ த ³ (ஸ்)	ja ba ga ḍa da ś	
11	ख फ छ ठ थ च ट त व्	க ² ப ² ச ² ட ² த ² ச ¹ ட ¹ த ¹ (வ்)	kha pha cha ṭha tha ca ṭa ta v	
12	क प य्	க ¹ ப ¹ (ய்)	ka pa y	
13	श ष स र्	ஸ ¹ ஷ ஸ் (ர்)	śa ṣa sa ṛ	
14	ह ल्	ஹ (ல்)	ha ḷ	

2. மூக்கின ஒலி

1.1.8 मुखनसकिवाचनोअनुनसकि

முக²நாஸிகா வசனோ அனுநாஸிகா
ஒரே நேரத்தில் மூக்கினாலும் வாயினாலும்
உச்சரிக்கப்படும் ஒலி அனுநாஸிகா ஆகும்.

3. உயிரொலி வகைப்பாடு

சுமீனாட்சி, பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி
தமிழாக்கம், 1998, தொ.1, ப.23.

1.2.27: ऊकालेञ्जरस्वदीर्घप्लुतः।

ஊகாலே அச் ஹ்ரஸ்வ தீர்க் ப்லுத
ஒரு மாத்திரை அளபுடைய உயிர் ஹ்ரஸ்வ
ஆகும். எடு.: உ

இரு மாத்திரை அளபுடைய உயிர் தீர்க்
ஆகும். எடு.: ஊ

மூன்று மாத்திரை அளபுடைய உயிர்
ப்லுத ஆகும். எடு.: உ3

1.2.29: उच्चैरुदत्तः ।

உச்சைர் உதா3த்த

மேல் சுரத்தில் உச்சரிக்கப்படும் உயிர்
உதா3த்தம் ஆகும். எ.டு. அக்னி. இங்கு, இ
உதாத்தம்.

1.2.30 नीचैरनुदत्तः ।

நீசைர் அனுதா3த்த

கீழ்சுரத்தில் உச்சரிக்கப்படும் உயிர்
அனுதா3த்த ஆகும்.

1.2.31: समाहारः स्वरतिः ।

ஸமஹார : ஸ்வரித

உதாத்த , அனுதாத்த ஆகிய
இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டது ஸ்வரிதம்
ஆகும்.

1.2.32: तस्त्रादिति उदत्तमर्धहरस्वम् ।

தஸ்ய ஆதி3த உதா3த்தம் அர்த்ஹ்ரஸ்வம்.

இந்த ஸ்வரிதத்தில், முதலிலிருந்து அரை
மாத்திரையளவு உயிர் உதா3த்தம்.குறில்
ஸ்வரித உயிரில் முதல் பாதி உதாத்தமும்
இரண்டாவது பாதி அனுதா3த்தமும் ஆகும்.
நெடில் ஸ்வரித உயிரின் முதல் பாதியைத்
தவிர்த்து மீதமுள்ள ஒன்றரை மாத்திரை
அனுதா3த்தமாகும். ப்லுத ஸ்வரித உயிரில்
முதல் அரைமாத்திரை கழிய மீதமுள்ள
இரண்டரை மாத்திரை அனுதா3த்தமாகும்.

1.4.10: हरस्व लघुः ।

ஹ்ரஸ்வம் லகு

லகு4 என்பது குற்றயிரைக் குறிக்கும்.

1.4.11: सम्ज्ञोगे गुरुः ।

ஸம்ஜோகே குரு

கூட்டு மெய்களுக்கு முன்னால் வரும்
குற்றயிர் கு3ரு எனப்படும்.

1.4.12: दीर्घञ्चः ।

தீர்க்ன் ச

எல்லா நெடிலும் கூட்டு மெய்களுக்கு
முன்னால் வரும் குறிலும் கு3ரு எனப்படும்.

II. தொல்காப்பியம்

உயிரொலி வகைப்பாடு:

3. அவற்றுள்,
அ இ உ எ ஓ என்னும் அப் பால் ஐந்தும்
ஓர் அளவு இசைக்கும் குற்றெழுத்து என்ப.
4. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ
ஓ ஓள என்னும் அப் பால் ஏழும்
ஈர் அளவு இசைக்கும் நெட்டெழுத்து
என்ப.
5. மூ அளவு இசைத்தல் ஓர் எழுத்து இன்றே.
6. நீட்டம் வேண்டின் அவ் அளபுடைய
கூட்டி எழுஉதல் என்மனார் புலவர்.
7. கண் இமை நொடி என அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறே.
உயிரொலி விளக்கம்:
8. ஓளகார இறுவாய்ப்
பன்னீர் எழுத்தும் உயிரென மொழிப.
84. அவ்வழி,
பன்னீர் உயிரும் தம் நிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.
85. அவற்றுள்,
அ ஆ ஆயிரண்டு அங்காந்து இயலும்.
86. இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும்
அப் பால் ஐந்தும் அவற்று ஓரன்ன
அவைதாம்,
அண்பல் முதல் நா விளிம்பு உறல்
உடைய.
87. உ ஊ ஓ ஓ ஓள என இசைக்கும்
அப் பால் ஐந்தும் இதழ் குவிந்து
இயலும்.

